

Postřehy z Bruselu

Rád bych se poděli o dva poznatky, které jsem nasbíral během své cesty do Bruselu, kam mne pozval pan europoslanec Cabrnock. Tím prvním je samotná monumentální stavba Evropského parlamentu. Trochu úsměvné snad je to, že byl vybudován na pozemku bývalé zoologické zahrady; člověka napadají různé asociace. Ze zoo však zbyla jen stará brána – a kupodivu také papoušci, kteří se zabydleli v přilehlých parcích a vesele se zde množí.

Samotný komplex Evropského Parlamentu je „městem ve městě“; kromě jednacích sálů a kanceláří jsou zde restaurace, obchody, služby všeho druhu – zkrátka vše, co je potřeba zajistit, aby nikdo z poslanců nemusel objekt opouštět. Údajně je zde zaměstnáno kolem sta tisíc zaměstnanců!

V prostorách parlamentu neplatí belgické zákony, což má i negativní dopady; občas se zde někomu totiž „ztratí“ například note-book a nastává problém – podle jakých zákonů věc řešit ...

Vnitřní dominantou je plastika, znázorňující postupnou integraci národů do Evropské unie. Je vytvořena z vlnitých trubkovitých komponent – jakoby splývání vodních vln a vírů ...

Druhým poznatkem je „bruselský antiurbanismus“. Nevím, jak to lépe pojmenovat, ale v Bruselu si nikdo nelámá hlavu s tím, jak sladit staré s novým. Řekl bych, že v Úvalech si s tím lámeme hlavu daleko více ...

Výše popsanou skutečnost dokumentuje například i přiložená fotografie středověkých hradem napojených na běžný činžovní dům ...

Brusel je neskonale splácané město a kupodivu – právě tím získává svůj osobitý ráz.

MUDr. Jan Šťastný